

ריאשית הגז פרק אחד עשר חולין

עין משפט
נד מצוה

א [מ"י פ"ח מ"ב כ']
 סמך דת כ' [ג]:
 ב [מ"י פ"ז מ"ג כ']
 ס' טו טומש י"ד ס'
 טלו טומש י"ג:
 מג ג ד מ"י פ"ג מ"ה:
 מהנת ענינים כ' י"ח:

۷۰

גנוי פרלטם נגיד' כסונה נוכן גדול קו'ו
לו'ן דון הל' מ' מזחמתה נמר נלהננט צל'
צ'נו נלהננט סה הל' צוין סה היל' חסן וכמי
טו': טס אהונגע. להע'ג דלאן' נמר נבירות
סדיותום סרי לרהי נטיריות כ'ג' וו'

בששים וחני תנא מנה בן ארבעים שלעים
אין¹⁶ והותן חמתה חדשה ע"פ שמקבלת
רמנונים מהורה חפירה ונקרעה שיעורה
במציאות רמנונים רבי אליעזר בן יעקב אומר
בקביעות שלשתי אחת מוארבע במנה בן
ארבעים שלעים: וכמה נותר לו כו': תנא
לא שליבנו ויתננו לו אלא שליבנו כהן
ויעמוד על חמיש שלעים: כדי לעשות בגדר
קタン: מנהני מייל¹⁷ אמר ר' הירושן בן לוי
אמר קרא לעמוד לרשות דבר שהוא ראוי
לשירות מיין ניחו אכنت אימא מעיל
חפשטה מרובה לא תפשת חפשט מועט
חפשט ואימא כיפה של צמר דתניא¹⁸ כיפה
של צמר היהת מונחת בראש כהן גדור
עליה צץ נתן לקים מה שנאמר¹⁹ ושמה
אותו על פטל תכלת אמר קרא הוא ובינו
דבר השווה לאחנן ולכינוי אבנת נמי לא
הכבי נסין הניאו שויינחאל למאדר אמר
לפנא ואבנוי כי' כלמולו וזה אבנת של כ"ג לא
נפק דימול (ז"י): הדיווטשפרידאלמאן
דאמר איזו אבנתו של כהן הדירות מיין
איכא לוייר שם אבנת בעולום: לא
הספיק ליתנו וכו': איתמר גוז ומבר
ראשונה רב החסדא אמר חייב ר' נתן
בר הושעיא אמר פטור רב החסדא אמר
חייב דהא גוז ר' נתן בר הושעיא אמר
פטור בעידנא דקא מלא שעורא בעין
צאניך ולכוא תנן הלוקה גוז צאניך של עופר
כוכבים פטור מראשת הגז הא צאניך לנו
חייב אמאי כל חד וחד בחר גוז נפקא
לה מרשותה הרגמא רב החסדא אליכא
דר' נתן בר הושעיא בגין שהקן לו כל
שלשים יומם: הלוקה גוז צאניך של חייבו
כו': מאן תנא דהיכא דaicא שירוא נבי
מוכר ברור מוכר אולין א"ר החסדא רבי
יהודה היה "דרנן"²⁰ י'המוכר קלחי אילין
בתוך שדרה נותר פאה לכל אחד ואחד
אמר רבי יהודה אמרתי יוכמן שלא שיר
בעל השדה אבל שיר לה רבא והוא מר
פהה על הכל אמר לה רבא שדרה נותר
הוא דאמר והוא תמא הכא נמי והוא שהחלה
לקוצר וכי תמא הכא נמי והוא שהחלה
לגוז בשלמא החט ובכך זרככם את קצ'ר
ארצכם כתיב מעידנא דאתחל לקוצר
מיוחיב בכולה שדה אלא הכא מעידנא
דאתחילה למיטיא לא מיוחיב בכולה עדירה
אלא אמר רבא האי תנא דדרנן
אמר לו מוכר לי בני מעיה של פרה
וז והיה בהן מהנות נותרן לכחן ואין
מנכח לו מן הדברים לך מהן
בمشקל נתנן לךן ומונכח לו מן הדברים
אלמאן

מסורות הש"ס

(ג) (ג') וסימון
(ד) מוקטן כית' דכללי
פ"ז ס"כ ואכילה טרייה
ס"ו דכללים מ"ע, (ג) (ט'נ'
ק.ט'ו, (ד) (ט'גנ'ה. ת. וט'גנ'ה.
(ה) (ט'כ'ם ל"ט פ"ז מס' 1
כל המקומות מהם שאותם

- (1) פָּלָה פְּגַזְמָה, (ט) נִפְעַלְתָה
קָלָה. קָלָב. בֵּית קָלָה
- (ט) וְכָלָס פְּגַזְמָה מִנְחָה
- (ט) מִגְרָא מִגְלָא מִלְבָדָה
מִלְבָדָה, (ט) כָּאַת אֲדֹנָי
- (ט) שָׁרֵךְ תְּמָנָה דְּלָבִיל
שָׁרֵךְ תְּמָנָה, (ט) (דְּלָבִיל)
- (ט) (וְמִלְלָה, (ט) (וְמִלְלָה)
- (ט) (ז) (בְּלִי סְלָקָה וְסְלָקָה
בְּלִי סְלָקָה וְסְלָקָה)
- (ט) כִּי קְנָתָקְמָה סְרָמָה
(ט) (בְּלִי סְלָקָה).

- תורה אוർ השכל
- ר. כי בו בחר אליך מך שבטינו לנצח לרשותם והוא וגנוי לה הרים י"ח ובריהם י"ט
- שפטות אתה על חוקי תבלית והזקה על המגנום אל מל' בני המגנום שוטה כה י"ז
- ב. קב"ר נרכבת און קניין עוצבב לא בבליה רשותך לתקין צערך לא לךןך. ויקרא ט'

נליון השם

שיטה מקובצת
⁹) דתנן הטוכר קלחי אילן
נ"ב עי' פ"ג דפאה ועי' בבראש זילן

